

L'AGUS I ELS MONSTRES

**LA
LLEGENDA
DEL
MAR**

**JAUME COPONS &
LILIANA FORTUNY**

COMBEL

© 2016, Jaume Copons, pel text
© 2016, Liliana Fortuny, per totes les il·lustracions
© 2016, Combel Editorial, SA, per aquesta edició
Casp, 79 – 08013 Barcelona
Tel.: 902 107 007
combeleditorial.com
agusandmonsters.com

Disseny de la col·lecció: Estudi Miquel Puig

Primera edició: febrer de 2016
ISBN: 978-84-9101-058-6
Dipòsit legal: B-5490-2016
Printed in Spain
Imprès a Índice, SL
Fluvià, 81-87 – 08019 Barcelona

Qualsevol forma de reproducció, distribució,
comunicació pública o transformació d'aquesta
obra només pot ser realitzada amb l'autorització
dels seus titulars, llevat d'excepció prevista per
la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de
Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu
fotocopiar o escanejar fragments d'aquesta obra
(www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 45).

1

**COMENCEN
LES VACANCES**

Anar a l'escola sempre m'ha semblat un pal infinit, però, inexplicablement, cada vegada que s'acaba un curs sento una tristor que no sé explicar. I això és el que sentia el darrer dia de classe mentre acabava de recollir les meves coses.

Abans de marxar de l'escola vaig passar per la biblioteca, per recollir el llibres que l'Emma, la bibliotecària, m'havia preparat per a l'estiu. Però, si no hagués estat així, tampoc no me n'hauria anat sense acomiadar-me'n. Érem amics.

Agus, has estat el lector més lector d'aquest curs! No saps com m'agrada!

I què? Què faràs aquest estiu?

No ho sé... Res!

Doncs jo demà me'n vaig a passar una setmana a una illa deserta!

A una illa? Quina casualitat... Com la Lídia!

Sí, l'Ajuntament ha rifat viatges entre els veïns de Galerna i, ves per on, m'ha tocat!

Quan vaig arribar a casa, no sé per què, vaig sentir l'impuls de llegir una carta que teníem damunt la taula des de feia dies. I com que estava adreçada a la família Pianola, em va semblar que hi tenia tot el dret.

No m'ho podia creure! També ens havia tocat el viatge de l'Ajuntament!

Vaig comentar als meus amics el que havia passat amb la rifa de l'Ajuntament i, quan vaig explicar que a la Lídia i a l'Emma també els havia tocat el viatge, en Ziro va començar a inquietar-se.

M'esteu dient que l'Ajuntament rifa viatges per als veïns?

M'esteu dient que veieu normal que la casualitat hagi volgut que els viatges hagin tocat a l'Emma, a la Lídia i a l'Agus?

Perdoneu, però m'esteu dient que sóc l'únic que veu que això no és normal?

Potser en Ziro té raó... Agus, et faria res anar a buscar la carta?

Vaig anar a buscar la carta i, entre tots, la vam examinar detingudament.

Ajuntament de Galerna
Oficina de Bones Notícies per als Veïns

Benvolguda Família,

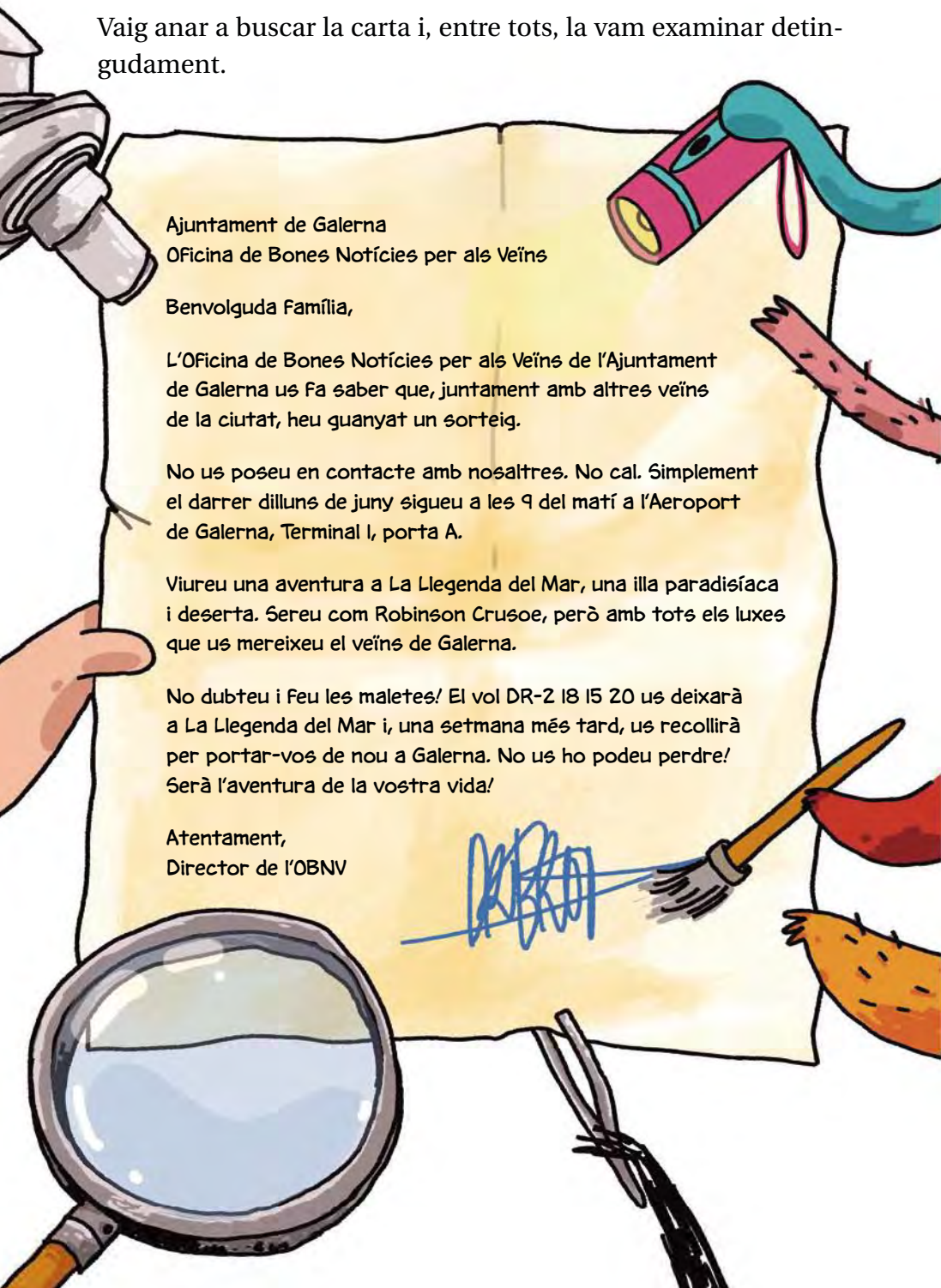
L'Oficina de Bones Notícies per als Veïns de l'Ajuntament de Galerna us fa saber que, juntament amb altres veïns de la ciutat, heu guanyat un sorteig.

No us poseu en contacte amb nosaltres. No cal. Simplement el darrer dilluns de juny sigueu a les 9 del matí a l'Aeroport de Galerna, Terminal I, porta A.

Viureu una aventura a La Llegenda del Mar, una illa paradisiàca i deserta. Sereu com Robinson Crusoe, però amb tots els luxes que us mereixeu el veïns de Galerna.

No dubteu i feu les maletes! El vol DR-2 18 15 20 us deixarà a La Llegenda del Mar i, una setmana més tard, us recollirà per portar-vos de nou a Galerna. No us ho podeu perdre! Serà l'aventura de la vostra vida!

Atentament,
Director de l'OBNV

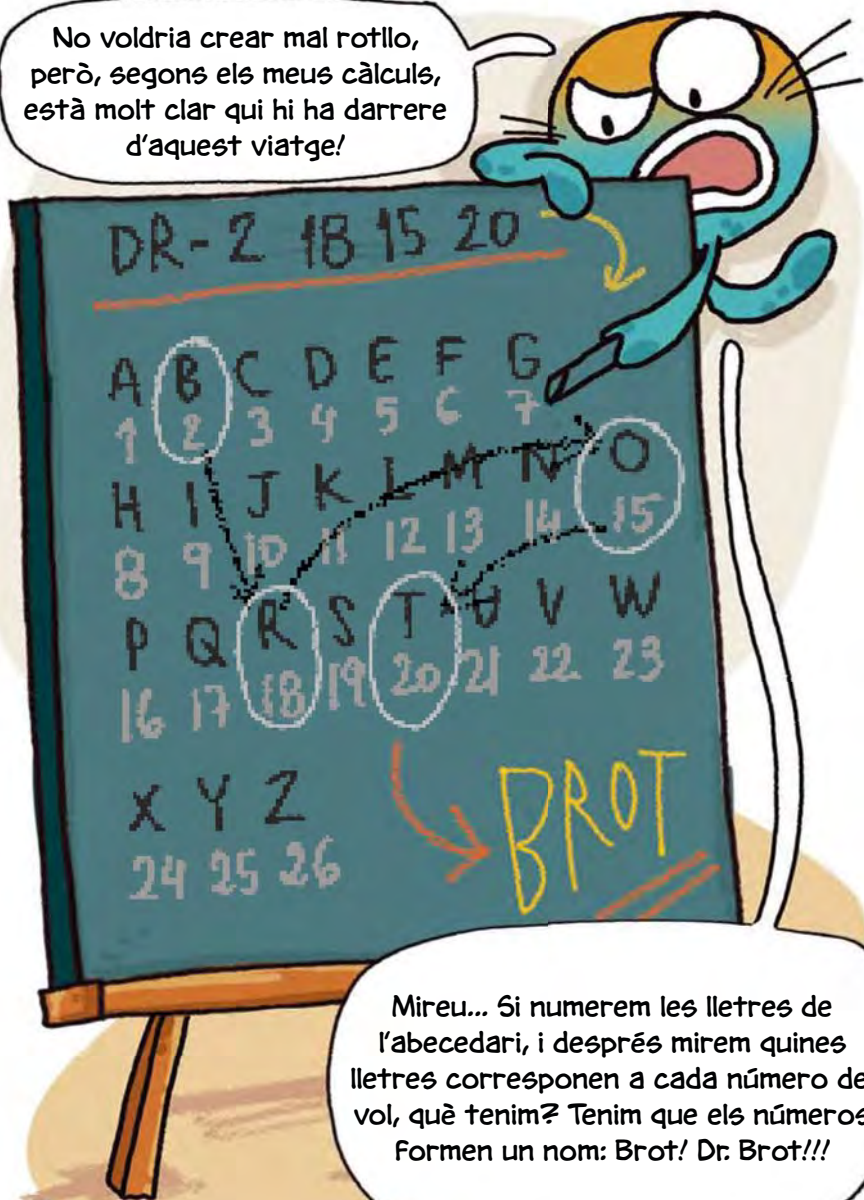

Realment, pensant-hi bé ja es veia d'una hora lluny que aquella rifa de viatges no era gaire normal. Vam entrar a Internet i vam comprovar que l'Ajuntament no tenia cap oficina amb aquell nom estrafolari. Però aquesta no era l'única cosa estranya.

El Sr. Flat no les tenia totes perquè aquell nom, La Llegenda del Mar, li sonava molt. Però va ser en Ziro qui, gràcies als seus càlculs, va deixar clar el que estava passant.

No voldria crear mal rotllo, però, segons els meus càlculs, està molt clar qui hi ha darrere d'aquest viatge!

Mireu... Si numerem les lletres de l'abecedari, i després mirem quines lletres corresponen a cada número del vol, què tenim? Tenim que els números formen un nom: Brot! Dr. Brot!!!

De cop i volta, va saltar l'alarma. Que darrere d'aquella carta hi hagués el Dr. Brot, significués el que significués, no podia ser bo. I aleshores el Sr. Flat va dir una cosa que, així d'entrada, sonava una mica estranya.

El Sr. Flat tenia raó. No podíem deixar les nostres amigues en mans del maleït Dr. Brot.

Un cop vam decidir que calia anar a La Llegenda del Mar, calia resoldre un problema, un dels grossos: els meus pares.

Em va faltar temps per posar els monstres dins la bossa i anar-me'n a casa de l'Emma. I, de camí, vaig assajar tot el que li havia de dir.

Hola, Emma!!! No diguis res. Deixa'm explicar...

A casa també ens ha tocat la rifa de l'Ajuntament...

Però tinc un problema: els pares treballen i no hi puc anar sol. Podria anar-hi amb tu?

Ah, hauries de parlar amb els pares per dir-los que et fas responsable de mi. I, per tant, crec que els hauries de trucar ara mateix...

Em sembla que ja ho he dit tot...

Si és així..., ara mateix els truco!

L'Emma va tenir una llarga conversa amb els pares. Resumint molt, les tres coses importants que els va dir van ser les següents:

- a) Jo tindria l'oportunitat de viure una experiència única i molt educativa.
- b) Ella, l'Emma, seria la meva tutora a l'illa.
- c) Ells, els meus pares, podien estar ben tranquils.

Aquell vespre ens vam tornar bojos. Vam haver d'organitzar el viatge en un temps rècord mentre la mare m'atabalava amb els seus recordatoris i consells.

Però els consells de la mare eren poca cosa comparats amb els discursets inacabables del pare.

I recorda, Fill, la responsabilitat és el primer que hauríem de posar a la maleta!

Per cert, quan tenia la teva edat vaig anar de viatge amb els meus pares, els teus avis. L'avi em va deixar un exemplar de la revista *Món Natural*, i jo la vaig perdre a la platja. Va ser horrible! I des d'aquell dia vaig decidir ser encara més responsable... Omple la maleta de responsabilitat, Fill!

I, a part de la responsabilitat, emporta't aquesta càmera instantània, que segur que veuràs coses boniques!

I, dit això, bla, bla, bla, bla, bla, bla, bla, bla, bla, bla, bla, bla...

Havent sopat, i ja més tranquils, vam remenar els llibres de l'Emma. I tots, poc o molt, tenien a veure amb el mar. Segurament el viatge a l'illa hi havia influït.

El Sr. Flat va triar *Tifó*, de Joseph Conrad, que explica la història de com el capità Mac Whirr, un home gris, poc heroic i gens brillant, ha de fer front a un terrible tifó per salvar el seu vaixell, la tripulació i els xinesos que transporta sota coberta.

El capità Whirr és tot el contrari d'un heroi...

Però és que els veritables herois apareixen on menys t'ho esperes! De la mateixa manera que la calma sempre avisa del temporal!